

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Ա՛խ, թե սրտիդ . . .

Ա՛խ, թե սրտիդ անուշ լեզուն
Էրված սրտիս հետ խոսեր .
Ա՛խ, թե աչքիդ ցող-արցունքը
Սև արցունքիս հետ հոսեր .

Թե շողայիր, շող-աստղի պես,
Կյանքիս անլույս երկնքում,—
Էլ իմ բախտին, ա՛յ սիրական,
Բա՛խտ չէր հասնի Էս կյանքում . . .